

4 ~ " 86 .

Cluzona in 't goud

In 1987 is het 50 jaar geleden dat de voetbalsport in Wouw van start ging. Nu heet de vereniging Cluzona, maar bij de start van het Wouwse voetbal heette de vereniging DSS (Door Samenspel Sterk). Omdat de tijd ontbrak om gedegen onderzoek te verrichten hieronder een kleine historische impressie van de vereniging met enkele foto's uit de eerste jaren van de vereniging.

Voetbal was eigenlijk een uitvloeisel van de handbalsport in Wouw. De patronaten in de buurt hielden regelmatig onderlinge wedstrijden handbal. De deelnemers kwamen daarbij tot de ontdekking dat je met een bal niet alleen kon gooien, maar dat je er ook tegen kon schoppen en dat je dan een heel eind verder kwam.

De behoefte aan voetbal werd zo groot dat pastoor Ooninckx besloot om het voetbalspel op te nemen als activiteit in het patronaat. Hij wist voor zijn plannen ook enkele onderwijzers warm te maken. Onder de naam DSS ging men aan het werk om het de tegenstander zo moeilijk mogelijk te maken.

Uit die periode dateert een verhaal van een wedstrijd tegen Odio uit Ossendrecht. In Wouw was het tegen deze ploeg al hard tegen hard gegaan. En bij het vertrek hadden de mannen uit Ossendrecht nog gezegd: "Als jullie in Ossendrecht komen, dan krijgen we jullie wel!"

In die tijd gingen de spelers op de fiets naar elke uitwedstrijd, maar in dit geval werd er een uitzondering gemaakt: men ging met de bus en naar later zou blijken niet ten onrechte. De strijd in Ossendrecht begon en al direct bleek dat de ploeg erg sterk was. Dankzij George van Tigelen werd het echter voor het goal van DSS nooit echt gevaarlijk. Sterker nog, DSS kwam zelfs op voorsprong!

Twee minuten voor tijd gaf Sjaak van de Bergh een bal aan aan Karel van Dorst die de bal achter de keeper deed belanden. Voor Karel was dat niets bijzonders want er was een seizoen dat hij liefst 111 doelpunten maakte.

De spelers van Odio waren zo teleurgesteld in die nederlaag op eigen terrein dat ze de mannen van Cluzona te lijf gingen. Ongewassen en met de voetbalkleding nog aan vluchtten ze de bus in. Kees van Tiggelen, de man die het elftal steeds samenstelde, en Wessel de Ree namen de spelers in bescherming. Wessel de Ree deed dat effectief door met de slinger van de bus de Odio-spelers op afstand te houden.

Het patronaat diende in die tijd nog als clubgebouw en de vereniging had behalve die ene leren bal die door meester Hanssen steeds onder zijn hoede werd genomen nog niet veel aan bezittingen.

Later verhuisde de vereniging naar 'de Kroon', terwijl men uiteindelijk bij Kees Coppens (nu Jan Mens) terecht kwam.

In de eerste jaren kwamen alle tegenstanders uit de onmiddellijke omgeving van Wouw. Veel van die ploegen dragen nu een andere naam, of zijn inmiddels verdwenen.

Uit die tijd dateert ook het verhaal van de wedstrijd op het 'aspergeveld' van Vios. Doelman Juul Jongenelen was 'aangekocht' en keeptte als een bezetene. Hij keeptte altijd met handschoenen die op een bepaald moment zo vol zand zaten dat hij, toen hij een bal uit de linkerbovenhoek moest halen, zijn eigen ogen vol zand strooide: 1-0!

VELD.

Wouw voetbalde nooit op een aspergeveld, maar veel beter waren de velden in de beginperiode zeker niet. Begonnen werd op een veldje bij de Schoolstraat en later op de Donk, waarna men verhuisde naar de fameuze 'Baarug' in de Spellestraat. Over dat veld werd verteld dat de keeper vanuit zijn goal, het goal aan de overkant van het veld niet kon zien vanwege de enorme bult midden op het veld. Later werd het veld verruild voor het huidige terrein waar in de loop van vele jaren uitbreidingen, aanpassingen en verbeteringen aan werden gebracht.

In 1940 werd de naam van de club veranderd in DSSW (Door Samenspel Sterk Wouw). Dat moest van de bond, want in Amsterdam bestond ook een ploeg met die naam. Net na de Tweede Wereldoorlog ging het sterk bergaf met

Een foto van het eerste elftal van Cluzona uit Wouw van rond 1947. De foto werd gemaakt in Putte. Staand v.l.n.r. Een onbekende scheidsrechter, Christ v. Oers, Sjaan Maas, Frans van Ravels, Jac. v. Steenpaal, Piet Coppens, Jos v. Tiggelen, Jan v. Steenpaal, Sjef Dekkers (postbode). Zittend v.l.n.r.: Rinus v. Dorst, Jan Poppelaars, Kees Timmermans. (foto: coll. René Hermans).

4
DSSW. Het kwam zelfs zover dat de vereniging uit de bond werd gezet. Alleen de jeugd was nog over en kapelaan Hendriks probeerde toen samen met Toon van Oers de zaak weer op poten te zetten. Toon van Oers was toen zelf lid van HSC uit Heerle. Daarnaast was hij actief binnen de verenigerij; van de Wouwse voetballerij was hij alleen maar via verhalen op de hoogte.

In het patronaat werd een vergadering belegd en daar kreeg meester van Oers te horen dat hij al het materiaal gratis zou krijgen, alles lag klaar voor een gemakkelijk begin. Bij de Brabantse Bond kreeg de heer Van Oers te horen dat eerst alle schulden betaald moesten worden. Dat was een bedrag van 150 gulden, de jeugd zou deel mogen nemen aan de competitie, maar dan moest wel eerst een bedrag van 100 gulden worden betaald.

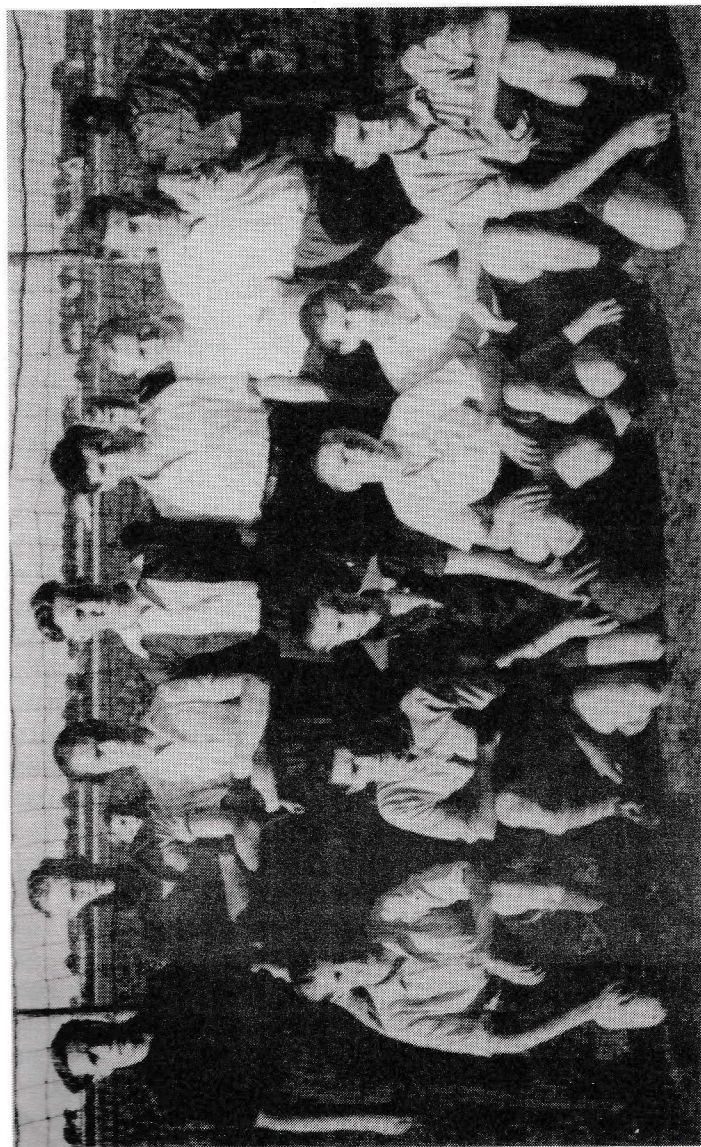
Problemen kwamen er weldra ook met het materiaal dat bestond uit één leren bal en het veld, dat pas na het 'hooien' weer gebruikt kon worden. Op 1 juli 1947 werd uiteindelijk Cluzona officieel opgericht, maar dat pas nadat er heel wat problemen uit de weg waren geruimd. Die nieuwe naam was een idee van Frans Breugelmans, die daarvoor werd beloond met een paar nieuwe veters voor zijn voetbalschoenen.

PROBLEMEN.

Toch waren de problemen toen nog lang niet de wereld uit. Het bij elkaar krijgen van een eerste elftal leverde weer heel wat zorgen op omdat veel spelers zich hadden laten overschrijven naar andere clubs. De donateursactie verliep teleurstellend, want veel mensen wilden niets met 'de rotzooi van de Wouwse voetbal' te maken hebben.

De problemen, vooral de financiële, werden steeds groter, maar ondanks dat het zwaar bergaf gegaan was, ging het later bergop. De vereniging werd een bloeiende vereniging en dat bleek vooral tijdens de competitiewedstrijden. Cluzona behaalde overwinningen en promoveerde, zelfs tot in de tweede klasse. Later duikelde men terug naar de onderafdeling, maar ook uit dat dal wist de ploeg zich omhoog te werken.

In 1977, toen de ploeg haar 40-jarig bestaan vierde, werd er niet alleen op die eerste periode teruggekeken,

Een foto van augustus 1947 tijdens een vriendschappelijke wedstrijd tegen Tholen. Staand v.l.n.r.: Jan v. Steenpaal, Piet Sebregts, Rinus v. Dorst, Sjaan Maas, Frans Breugelmans, Koos Bakx, Paul Coppens. Zittend v.l.n.r.: Jan de Beer, Toon Timmermans, Jan Poppelaars, Louis Goossens, Jac. v. Steenpaal, Harrie v. Gastel. (foto: coll. René Hermans).

4
maar ook de latere hoogtepunten kregen volop aandacht.
Zo zal dat waarschijnlijk komende zomer, wanneer het
gouden jubileum wordt gevierd, precies zo gaan.

Wouw, november 1986.

René Hermans.

Met dank aan Cluzona met wiens toestemming ik de gegevens
uit het jubileumblad 1977 mocht gebruiken van de schrij-
vers 'H.P.' en A.van Oers.

Deze uitgave werd mede mogelijk
door financiële steun van de
Rabobank „Wouw - Kruisland”

